

udtalte Betænkelse ved og Frygt for at gaa med til Farvebestemmelsens Ophevelse skyldes saa vist ikke noget som helst Ønske eller en Trang til at krydse Margarineforbrugernes Ønsker eller Interesser. Dette vil jeg meget gerne, at de Herrer, der fungerer som Talsmænd for Margarineforbrugerne, skulde tro og forstaa. Nej, Smørproducenternes Frygt i saa Henseende skyldes den nærliggende Omstændighed, at her drejer det sig om Landbrugets mest vitale Interesser, og den Omstændighed, at vi netop nu gennemlever et Tidspunkt, der maa mane til Forsigtighed overfor ethvert Skridt, man foretager sig. Derfor forekommer det mig, at det vilde vidne om en af Forholdene og Omstændighederne naturlig anvist Besindighed og Omsigt, om man fra alle Sider blev enig om paa nærværende Tidspunkt at lade den nuværende Farvebestemmelse forblive uforandret, saaledes at man, altsaa fremmede Lovforslaget, men blev staaende ved de nugældende Farveregler. Kommer der saa den Dag, og den kan forhaabentlig komme i en ikke fjern Fremtid, da vi kan overse Forholdene og se, hvorledes Situationen i det hele taget ligger, saaledes at der ikke er Anledning til at nære nogen egentlig Frygt for at ændre Farvebestemmelserne, saaledes som det ønskes fra Margarineforbrugernes Side, ja, saa er Tidspunktet for Rigsdagen kommet til at tage dette Spørgsmaal op, og saa er der jo ingen Smørproducenter, der vil finde Anledning til at rejse uberettigede Hindringer mod de berettigede Ønsker, der næres fra Margarineforbrugernes Side. Men for Øjeblikket, som Forholdene nu ligger, mener vi, at det vilde kunne blive et skæbnesvangert Skridt at ophæve Farvebestemmelsen, fordi det i øjensynlig Grad indebærer Mulighed for at skade vort Smørs Anseelse paa Verdensmarkedet. Dette er altsaa det Standpunkt, vi indtager, særlig af Hensyn til, at det nuværende Tidspunkt er saa lidet egnet som muligt til at foretage Skridt, hvis Rækkevidde man ikke er i Stand til at overse.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg vil blot sige til det ærede Medlem (Sonne), som nu satte sig, at jeg har ikke villet bestride, at man havde Lov til at bruge Fabers Udtalelser. Jeg vilde i hvert Tilfælde kun have sagt, at jeg troede, at det hvilede paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, naar han vilde sammenligne Fabers første Udtalelse i 1ste

Linie, 2det Stykke, med Slutningen af hans Skrivelse og deraf drage den Slutning, at Faber holdt paa, at man skulde forbyde Udførsel af Margarine. Det var det, jeg mente ikke var rigtigt; men nu faar vi, hvis vi spørger Faber, at høre, hvad han ellers mener om det.

Jeg var helt vel tilfreds med de sidste Udtalelser, det ærede Medlem kom med. Jeg kan forstaa den Betragtning, som det ærede Medlem gav Udtryk, at man for Tiden anser Forholdene for at være saa vanskelige, at man i Øjeblikket bør blive staaende ved den nuværende Farveparagraf. Deri er jeg altsaa ikke enig med det ærede Medlem, selv om jeg ogsaa nok kan se, at Forholdene er vanskelige; men det Standpunkt kan jeg forstaa, og deraf maa altsaa følge, at en kommende Landbrugsminister, naar Forholdene bliver anderledes, maa faa Lov til at fremsætte et Forslag uden at møde den Bebrejdelse, at han gaar imod, hvad Almenvellet og samtlige Organisationer kræver.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) gjorde opmærksom paa, at jeg havde sagt, at denne Farveparagraf var kun et lille Spørgsmaal, og mente, at saa kunde jeg vel ogsaa lade denne Paragraf blive staaende, som den er affattet i den nugældende Lov. Men hvis det ærede Medlem giver mig Ret i, at det er et lille Spørgsmaal, saa kunde det ærede Medlem jo ogsaa slutte sig til mig og lade Paragraffen faa det Indhold, som den har i Lovforslaget, og som den har faaet i Folketinget. Men jeg er for øvrigt meget vel tilfreds med, at man synes at være enig om, at dette Spørgsmaal ikke er saa stort. Det hele, jeg lægger Vægt paa her, er, om det er nødvendigt af Hensyn til de vanskelige Forhold, vi har i Øjeblikket, at saa godt som samtlige Husholdninger her i Landet skal være nødt til af Hensyn til disse vanskelige Forhold at farve Margarinene hjemme, for det er jo det, der finder Sted. Men, som sagt, de sidste Udtalelser kunde jo nok tyde paa, at der er Mulighed for alligevel at opnaa Enighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ole Hansen: Maa jeg tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.